

REGLUGERÐ**um styrktarsjóð fatlaðra.**

1. gr.

Styrktarsjóður fatlaðra skal vera í vörzlu félagsmálaráðuneytisins, sem annast bókhald hans og daglega afgreiðslu mála, er sjóðinn varða.

2. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í banka, en fé hans skal ætíð handbært til framkvæmda samkvæmt reglugerð þessari.

3. gr.

Fé sjóðsins skal varið sem lánnum eða styrkjum til þess að reisa stofnanir fyrir fatlað fólk.

Félagsmálaráðuneytið ráðstafar fé sjóðsins samkvæmt þessari grein að fengnum tillögum Landssambands fatlaðra og í samráði við önnur ráðuneyti, sem kunna að eiga hlut að máli hverju sinni.

4. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Ársreikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af ríkisendurskoðunni og birtir árlega í B-deild Stjórnartíðinda.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 25 16. apríl 1962, um aðstoð við fatlað fólk, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. maí 1962.

Emil Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

13. júní.

Nr. 87.

REGLUGERÐ**um fasteignaskatt í Grímsneshreppi, Árnassýslu.**

1. gr.

Fasteignaskatt í Grímsneshreppi skal leggja á og innheimta með 100% álagi. Skatturinn skal miðaður við fasteignamatsverð og verður sem hér segir:

- a. 4% af virðingarverði byggingalóða.
- b. 2% af virðingarverði húsa og annarra mannvirkja.
- c. 1% af virðingarverði túna, garða, reita, erfðafestulanda og annarra lóða og lendna.

2. gr.

Gjalddagi fasteignaskattsins er 15. júlí ár hvert.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt 5. gr., sbr. 3. gr. laga nr. 69 28. apríl 1962, um tekjustofna sveitarfélaga, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist

til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi felldar fyrri reglugerðir um fasteignaskatt í Grímsneshreppi, settar af sýslunefnd Árnessýslu.

Félagsmálaráðuneytið, 13. júní 1962.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Almennar samkomur má ekki halda á samkomustöðum í Rangárvallasýslu, nema að fengnu leyfi sýslumanns. Skal hann jafnframt ákveða, hvort löggæzla skuli vera á skemmtisamkomunni. Forstöðumenn slíkra skemmtisamkvæma skulu sækja um leyfi til skemmtanahalds eigi síðar en viku áður en halda skal.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka löggæzlumenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtunum, hver á sinu löggæzlusvæði.

Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni um, að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlusvæði, mæta á skemmtistaðnum, er skemmtun á að hefjast og dvelja þar þangað til henni er lokið og mega þeir eigi fara af staðnum fyrr en húsum þeim, er skemmtunin var haldin í, hefur verið lokað. Áður en löggæzlumenn yfirgefa skemmtistaðinn, skulu þeir líta eftir, hvort nokkur maður eða menn, sem líkur eru til að valda muni óspektum, séu ófarnir af staðnum. Ef svo er, þá skulu þeir flytja mennina burt, ef húsráðandi telur það nauðsynlegt af öryggisástæðum.

Ef löggæzlumaður hefur forföll, svo að hann eigi getur mætt á skemmtun, er honum heimilt að fá annan til að annast löggæzlustarfið. Löggæzlumanni til aðstoðar á hverju löggæzlusvæði, skulu tveir menn löggiltir vera, og getur hann kvatt þá til að mæta sér til aðstoðar, er hann telur þess þörf. Þeir einir geta verið löggæzlumenn, hvort heldur aðalmenn eða aðstoðarmenn, er fengið hafa fræðslu og þjálfun til starfsins.

3. gr.

Löggæzlumenn skulu halda uppi reglu á skemmtunum, er þeir hafa eftirlit með, og er þeim heimilt að flytja burtu af skemmtistaðnum þá menn, er óspektum valda. Auk aðstoðarmanna sinna hinna löggiltu geta þeir kvatt sér til aðstoðar við að halda uppi reglu, forstöðumann skemmtunarinnar og þjónustumenn hans og aðra borgara. Ef löggæzlumanni virðist ölvun á dansskemmtun ætli að verða lítt þolandi, er honum heimilt að slíta samkomunni, og er þá öllum samkomugestum skylt að fara út úr húsum þeim, sem skemmtunin er haldin í, og skal þeim húsum lokað. Leiki rökstuddur grunur á, að áfengi sé selt úr bifreiðum á staðnum eða á annan hátt, eða í nánd við staðinn, er löggæzlumanni og aðstoðarmönnum hans heimilt að leita áfengis í bifreiðum þeim, og rannsaka svo sem nauðsyn krefur.

Að lokinni skemmtun skal löggæzlumaður, ef hann telur sig sakir ölæði manna eigi hafa getað haldið uppi fullkominni reglu á skemmtuninni, gefa sýslumanni skrif-